

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1881. Första Kammaren. N:o 37.

Tisdagen den 19 April.

Kammaren sammanträdde kl. $\frac{1}{2}$ 3 e. m.

Justerades protokollen för 8, 9, 11 och 12 i denna månad.

Upplästes och godkändes Lag-Utskottets förslag till Riksdagens underdåniga skrivelser:

N:o 46, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition angående författning om kyrkofullmäktige och kyrkonämnd i Göteborg;

N:o 47, om förbättrad lagstiftning angående tillsynen å förvaltningen af omyndigs egendom;

N:o 48, angående upphörande af skyldighet för den, som emot hofrätts dom vill konungen söka, att i visst fall träda i fängelse till sakens slut; och

N:o 49, om förändrad lydelse af 17 kap. 12 § Handelsbalken.

Upplästes och godkändes Sammansatta Banko- och Lag-Utskottets förslag till Riksdagens underdåniga skrifvelse N:o 50, om revision af gällande lagstiftning angående enskilda banker med rätt att utgifva egna banksedlar.

Upplästes och godkändes Banko-Utskottets förslag,

dels till Riksdagens underdåniga skrivelser:

N:o 52, angående ändring uti instruktionen för Riksdagens revisorer vid Riksbankens afdelningskontor i orterna; och

N:o 53, med reglemente för Riksbankens styrelse och förvaltning; dels ock till Riksdagens skrifvelse N:o 54, till fullmäktige i Riksbanken med öfverlemnande af bankoreglemente.

Upplästes och godkändes Riksdagens kanslis förslag till paragrafer i Riksdagsbeslutet:

N:o 13, angående ifrågasatta lagbestämmelser rörande så kallad vivisektion; och

N:o 14, angående förändrad lydelse af 41 § i Konkurslagen den 18 September 1862.

Föredrogs, men bordlades å nyo på flere ledamöters begäran Stats-Utskottets den 14 innevarande April bordlagda Utlåtande N:o 64.

Anmälades och bordlades Första Kammarens Tillfälliga Utskotts Utlåtanden:

N:o 16, i anledning af Herr Anders Perssons inom Andra Kammaren väckta motion, N:o 165, angående landgille och städja för vissa kyrkolägenheter i Skåne, Halland och Blekinge m. m.; samt

N:o 17, i anledning af en inom Andra Kammaren väckt motion om utredning af dispositionsrätten till vissa hemman inom Malmöhus län.

Justerades fyra protokollsutdrag för detta sammanträde; hvarefter Kammaren åtskildes kl. 3 e. m.

In fidem

A. von Krusenstjerna.

Onsdagen den 20 April.

Kammaren sammanträdde kl. 11 f. m.

Justerades protokollet för den 13 i denna månad.

Upplästes och godkändes Sammansatta Banko- och Lag-Utskottets förslag till Riksdagens underdåniga skrifvelse N:o 51, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående ändring i lagen om rikets mynt den 30 Maj 1873.

Anmäldes och bordlades Första Kammarens Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 18, i anledning af väckt motion angående förslag till lag om aktiebanker.

Anställdes jemlikt 65 § Riksdagsordningen omröstning öfver följande af Stats-Utskottet i dess Memorial N:o 65 föreslagna och af båda Kamrarne godkända voteringsproposition:

Den, som vill, att Riksdagen, jemte tillkännagifvande, att Kongl. Maj:ts uti en den 8 nästlidne Mars till Riksdagen aflåten nådig proposition, angående åtskilliga de Kongl. teatrarne rörande ärenden, gjorda framställning icke vunnit Riksdagens bifall, må på extra stat för år 1882 anvisa ett förslagsanslag af högst 175,000 kronor till gäldande af halfva beloppet utaf Kongl. teatrarne skuld vid innevarande spel-års slut, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har berörda nådiga proposition blifvit af Riksdagen afslagen, hvarjemte Friherre R. Klinckowströms i ämnet gjorda framställning funnits icke böra till någon särskild Riksdagens åtgärd föranleda.

Vid omröstningens slut befunnos rösterna hafva utfallit sålunda:

Ja—72;

Nej—19.

Sedan protokoll öfver omröstningen blifvit uppsatt, justeradt och afsändt till Andra Kammaren, ankom derifrån ett protokollsutdrag N:o 209, som upplästes och hvaraf inhemtades, att omröstningen derstädes utfallit med 45 Ja och 132 Nej, samt att båda Kamrarnes sammanräknade röster befunnits utgöra 117 Ja och 151 Nej, hvadan beslut i frågan blifvit af Riksdagen fattadt i öfverensstämmelse med Nej-propositionen.

Godtgörelse åt vikarie för tjänsteman, som utsetts till riksdagsman.

Föredrogs å nyo Stats-Utskottets den 14 och 19 innevarande April bordlagda Utlåtande N:o 64, i anledning af väckt motion i fråga om rättighet för tjänsteman, som blifvit till riksdagsman utsedd, att af statens medel erhålla godtgörelse för bekostande af vikaries aflöning.

Herr Carlson: Då jag tillika med åtskilliga af denna Kammarers ledamöter af Stats-Utskottet har varit reservant i denna fråga, anser jag mig i korthet böra anföra de skäl, hvarpå reservationen grundar sig.

Under de fjorton år, som förflutit sedan det nya representationskicket trädde i verket, har regeringen tid efter annan, efter särskild pröfning i särskilda fall, tillagt riksdagsmän än större, än mindre belopp till ersättning åt de vikarier, som bestridt deras befattningar under riksdagstiden. Under samma tid har den fråga, som nu blifvit föremål för Stats-Utskottets behandling, varit väckt vid riksdagarne flera gånger och behandlats på flera olika sätt. Än har den varit hos Konstitutions-Utskottet, än hos Stats-Utskottet och än hos Tillfälligt Utskott, men alltid har den fått samma utgång, nemligen att blifva afslagen. Utskottet har här i sitt betänkande anförde den motivering, hvarpå Konstitutions-Utskottet vid 1868 års riksdag grundade sitt utlåtande, men Utskottet har förgätit nämna, att den hemställan, hvar till Konstitutions-Utskottet kom på grund af denna motivering, lades till handlingarne och således framställningen *icke* kan anses *gillad*. Deremot gjorde 1874 års Stats-Utskott en hemställan i alldeles motsatt riktning, och ur dess motivering, som icke är nämnd i det nu föreliggande utskottsutlåtandet, anhåller jag att få anföra några ord, som synas mig vara värda uppmärksamhet. Det heter der, att om man skulle i en så allmän syftning aflåta en underdånig skrifvelse, så skulle det vara det samma som att söka åstadkomma en helt och hållet förändrad lagstiftning i ämnet, hvilket skulle leda till olägenheter kanske af betänkligare art än dem, motionären önskat få afhjelpa. Vidare heter det: »Utskottet anser nemligen, att det icke lämpligen

*Godtgörelse
åt vikarie för
tjensteman, som
utsetts till riks-
dagsman.
(Forts.)*

kan eller bör för alla möjligen förekommande fall på förhand lagstiftas i ett ämne, der förhållandena äro så olikartade som beträffande frågan huruvida och till hvad belopp staten bör vidkännas utgift för upprätthållande af en tjenst, som den ordinarie tjänstemannen af sitt riksdagsmannakall är förhindrad att sjelf bestrida; och Utskottet finner det i följd häraf ock vara ändamålsenligast att frågor af dylik art utaf Kongl. Maj:t pröfvas efter de i hvarje särskildt fall förekommande omständigheter och förhållanden».

Men denna motivering har befunnit sig i en annan ställning än den, som afgafs af 1868 års Konstitutions-Utskott; den nu nämnda motiveringen är nemligen af Riksdagen *gillad* derigenom, att Riksdagen biträdde hvad Utskottet då hemställde.

Under alla dessa förhandlingar har kretsen af de fall, på hvilka frågan är tillämplig, allt mer och mer förminskats, derigenom att den ena embetsmannacorpsens löneroglering efter den andra har blifvit af Riksdagen godkänd, och så snart en sådan löneroglering blifvit fastställd med fördelning af aflöningen i lön och tjenstgöringspenningar, har deraf följt, att när den, som innehar en tjenst, icke sjelf förrättar den, tjenstgöringspenningarne tillfalla den, af hvilken tjensten bestrides. Den omtvistade frågan har sålunda förfallit. Nu återstår knappt någon annan corps än de allmänna läroverkens lärare, och det torde, så vidt jag kan finna, så mycket mindre vara skäl att nu göra en framställning, den der särskildt skulle röra dem, som just dessa embetsmän äro särdeles svagt aflönade och som efter all sannolikhet en löneroglering för dem snart förestår. Om en sådan löneroglering redan vid nästa riksdag förekommer och då gillas, så hemställer jag, om det vore skäl att nu vid innevarande riksdag aflåta en sådan skrifvelse som här är föreslagen.

Det är med särskildt afseende på den ställning, hvori frågan nu befinner sig, och på de högst inskränkta dimensioner, den numera omfattar, som jag för min del anholder om afslag på Utskottets förslag.

Grefve Beck-Friis: På de skäl, som här af den siste ärade talaren blifvit anförda, får äfven jag yrka afslag på förevarande betänkande. Det synes mig nemligen vara klart och tydligt, att det vore något hårdt, för att icke säga orättvist, om den enda corps af embetsmän, som ännu icke fått sina löner reglerade, skulle, därför att de icke kommit i den ställningen, lida en större förlust än andra, i händelse att de valdes till riksdagsmän. Jag anser det därför vara bäst att afslå det föreliggande betänkandet, ty det skulle, såsom redan blifvit sagdt, icke komma att träffa några andra än just elementarlärarne, d. v s. den svagast aflönade af alla tjänstemannacorpsen.

Herr Sundell: Då jag icke ser här i Kammaren närvarande någon af de Kammarens män, hvilka, insatte i Stats-Utskottet, biträddet det beslut, hvartill Utskottet kommit, anser jag mig kunna uppträda till försvar för detsamma. Det är bekant, att det gifves embetsmän, hvilka, till riksdagsmän valde, icke behöfva vikarier under den tid riksdagen varar. Dessa äro: biskopar, landshöfdingar, generalbefälhavare, regementschefer, universitetsprofessorer och några andra. Det gifves också embetsmän, hvilka, fastän riksdagsmän, måste äfven under

*Godtgörelse
åt vikarie för
tjensteman, som
utsetts till riks-
dagsman.
(Forts.)*

riksdagstiden utöfva det höga embete, som är åt dem uppdraget, nemligen justitieråd och ledamöter i Konungens råd. Men alla andra embets- och tjänstemän — några från Stockholm undantagne — måste, under det att de utöfva riksdagsmannakallet, låta sina embeten eller tjänster skötas af vikarier mot aflöning, det vill säga mot afdrag å de löneförmåner, som embets- och tjänstemännen åtnjuta. Nu innehåller Kongl. cirkuläret af den 9 November 1860 i 2:dra momentet att: »embets- och tjänsteman, som uppbär lön eller arfvode på gällande stat, skall, efter hvad i allmänhet eller för särskilda fall kan varda af Kongl. Maj:t eller vederbörande embetsverk bestämdt, vidkännas skäligt afdrag å aflöningsbeloppet, dock icke öfverstigande fjerdedelen, derest vid erhållen tjänstledighet eller eljest förekommande hinder för tjänstens utöfning annan person till tjänstens bestridande behöfver förordnas.» I de embetsverk, der löneroglering under de senare åren har skett, kan detta Kongl. cirkulär icke vidare tillämpas, ty genom afstående af de så kallade tjänstgöringspenningarne hafva de embets- och tjänstemän, om hvilka nu är fråga, uppfyllt de förpligtelser, som kunna på dem ställas. Det af mig citerade Kongl. cirkulär gäller dock för alla andra, jemväl för städernas embets- och tjänstemän och äfven för elementarläroverkens; och jag anser, att, huru uselt läroverkens lärare än må vara aflönade, man derifrån icke kan sluta till någon förpligtelse för staten att vidkännas utgift till vikariatsarfvode för dem af desse, som blifvit valde till riksdagsmän. Sådan förpligtelse för staten vet jag icke någonstädes vara stadgad. Man skulle kunna säga, att staten borde mellankomma, der man icke kan erhålla vikarie för den fjerdedel af lönebeloppet, som i det Kongl. cirkuläret är bestämd såsom maximum för det afdrag, en till riksdagsman vald embets- eller tjänsteman är skyldig att afstå. Men härom är *nu* icke fråga, utan det är endast fråga om, hvad som är rätt och lagligt i förevarande fall; och när man har ett af Kongl. Maj:t utfärdadt cirkulär, bör det, efter mitt förmenande, också efterföljas. Om icke Riksdagen vore så nära sitt slut, skulle jag yrka, att ärendet, för utlåtandets omredigering, måtte varda till Utskottet remitteradt åter; nu vill jag icke göra det, utan anhåller, att Kammarern, på sätt Utskottet hemställt, måtte besluta, att embets- eller tjänsteman, som blifver till riksdagsman vald, skall vara skyldig att, under den tid han vid Riksdagen sig uppehåller, sjelf bekosta sin vikaries aflönande samt att någon godtgörelse af statsmedel till följd deraf icke må för sådant ändamål utgå.

Det är härom jag hos Herr Grefven och Talmannen anhåller om proposition.

Grefve Beck-Friis: Med anledning af början i den siste talarrens anförande, då han sade, att han ville föra deras talan, som från denna Kammarer inom Utskottet hade biträdt detta utskottsbetänkande, ber jag få säga, att ingen enda af denna Kammares ledamöter i Stats-Utskottet har biträdt utlåtandet. Förhållandet var nemligen, att, när utlåtandet justerades, endast åtta Första Kammarrens ledamöter voro närvarande, och alla dessa reserverade sig. Således har det inom Utskottet icke höjt sig en enda röst från denna Kammarer för motionen, i den form den nu föreligger.

Herr Sundell: I anledning af den upplysning, grefve Beck-Friis gifvit, ber jag få nämna, att, då reservanterna äro åtta, och en ledamot, allt af Första Kammaren, anmält, att han icke i ärendets behandling deltagit, jag deraf slöt, att tre af denna Kammares ledamöter inom Stats-Utskottet biträdt det slut, hvartill Utskottet kommit.

*Godtgörelse
åt vikarie för
tjänsteman, som
utsetts till riks-
dagsman.
(Forts.)*

Herr Reutersvärd: Jag anser, att allra minst denna Kammare bör under någon form bevilja särskild ersättning åt riksdagsmän. Då de, som väljas till Andra Kammaren, hafva arfvode, böra de väl också, synes mig, kunna godtgöra sina vikarier af detta arfvode; och den ledamot af Första Kammaren, som icke är i tillfälle att vidkännas de uppoffringar, riksdagsmannakallet medför, kan afsäga sig riksdagsmannaskapet. Ännu så länge kan man icke säga, att det är brist på till riksdagsmän lämplige personer, som äro i stånd att bära dessa uppoffringar. När den tiden en gång inträffar, kan det vara skäl att göra en ändring, men till dess och för närvarande yrkar jag bifall till Utskottets förslag.

Herr Bennich: Jag ber endast få fästa Herrarnes uppmärksamhet på ett par stadganden i Riksdagsordningen.

Enligt § 21 må för Andra Kammaren vald riksdagsman »ej denna befattning sig undandraga, med mindre han företer giltiga skäl för afsägelse», och dessa skäl finnas uppräknade; de äro: »de hinder allmänna lagen upptager såsom laga förfall»; »ålder öfver 60 år», och »att den valde tillförene såsom riksdagsman bevisat tre lagtima riksdagar». Här är således förbindelse för den, som blifvit vald till ledamot i Andra Kammaren, att utöfva detta uppdrag. Vidare stadgas i § 4 af Riksdagsordningen: »ej må någon riksdagsman förmenas att sin riksdagsmannabefattning utöfva», dock med undantag för militärer under krigstid, då de af Konungen i rikets tjänst beordras. Nu är följaktligen den, som är vald till riksdagsman, icke berättigad att undandraga sig riksdagsmannabefattningens utöfvande, och den som vill utöfva denna sin befattning, får icke sådant förmenas. Har nu någon blifvit vald till riksdagsman, så anmäler han sådant hos vederbörande förmanskap, äfvensom att han tvungen eller frivilligt tänker utöfva riksdagsmannabefattningen. Det blir sedan administrationens sak att tillse, att tjänsten under tiden uppehålles, men icke kan den valde anses hafva skyldighet att aflöna vikarie, då han i visst fall icke har rättighet att undandraga sig och i intet fall kan förmenas att mottaga uppdraget. Vid sådant förhållande synas mig grundlagens bestämmelser leda derhän, att Stats-Utskottets förevarande betänkande icke bör bifallas.

Efter härmed slutad öfverläggning gjordes enligt de derunder framställda yrkandena propositioner, först på bifall till utlåtandet och sedan på afslag derå; och blef den senare propositionen af Herr Grefven och Talmannen förklarad vara med öfvervägande Ja besvarad.

Votering begärdes, i anledning hvaraf uppsattes, justerades och anslogs en voteringsproposition af följande lydelse:

*Godtgörelse
åt vikarie för
tjensteman, som
utsetts till riks-
dagsman.
(Forts.)*

Den, som bifaller Stats-Utskottets Utlåtande N:o 64, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, afslås utlåtandet.

Omröstning företogs, och vid dess slut befunnos rösterna hafva utfallit sålunda:

Ja—19;

Nej—62.

Herr Grefven och Talmannen tillkännagaf, att anslag utfärdats till detta sammanträdes fortsättande kl. 8 e. m.

Föredrogs och bifölls Första Kammarens Tillfälliga Utskotts under gårdagen bordlagda Utlåtande N:o 16, i anledning af Herr Anders Perssons inom Andra Kammaren väckta motion, N:o 165, angående landgille och städja för vissa kyrkolägenheter i Skåne, Halland och Blekinge m. m.

*Utredning
af dispositions-
rätten till vissa
hemman inom
Malmöhus län.*

Föredrogs Första Kammarens Tillfälliga Utskotts sistlidne dag bordlagda Utlåtande N:o 17, i anledning af en inom Andra Kammar-
aren väckt motion om utredning af dispositionsrätten till vissa hemman inom Malmöhus län.

Herr Schönbeck: Jag hörde icke vid uppläsningen af utlåtandet, att det gälde sodalitiehemmanen. I annat fall hade jag anhållit att det åter blifvit bordlagdt. Jag har visserligen icke varit i tillfälle att se innehållet af detta Utskottets betänkande förr än i dag, men jag tror mig veta, att af de sodalitiehemman, som omnämnas deri, äro vissa delar vid löneregleringen tilldelade komministrarne i staden Lund. Om dessa kan således icke här vara fråga. Men det lärers finnas andra hemman, som också kallas sodalitiehemman, hvilka besynnerligt nog icke blifvit uppgifna såsom lönetillgångar vid regleringen af lönen åt innehafvaren af kyrkoherdebeställningen i S:t Peders kloster i Lund. Om dessa äro belägna i Stanstorps by i Nefvitshögs socken inom Malmöhus län eller icke, det är mig obekant. Jag hade derföre, såsom jag nämnde, önskat, att utlåtandet blifvit åter bordlagdt för att få tillfälle att inhemta närmare upplysning härom. Men under nuvarande förhållanden har jag måhända icke någon rätt att ytterligare begära handläggning af utlåtandet. Jag har dock ansett mig böra nämna detta, som jag nu tillåtit mig anföra.

Herr Forssell, Otto Herman: Utskottets förslag afser, såsom nyss upplystes, endast en begäran att Kongl. Maj:t täcktes anställa undersökning, huru beskaffad denna fråga är. Efter de upplysningar, som Utskottet har fått, gäller frågan sex hemman, hvardera om ett halft mantal i Stantorps by i Nefvitshögs socken och Bara härad inom Malmöhus län, som tillhöra det s. k. »sodalitium lundense», och som det tillbytte sig på 1500-talet. Afkastningen af två utaf dessa hemman har disponerats af ene komministern vid domkyrkan i Lund, afkastningen af två andra har disponerats af den andre komministern. Men huru förhållandet är med de två sista, det femte och sjette hemmanet, derom lemna handlingarne inga upplysningar. Ett underdånigt utlåtande utaf Kammarkollegium af den 27 Januari 1874 upplyser, att vid granskning af den lönereglering för presterna inom Lunds stift, som då låg på Kammarkollegii bord, afkastningen af dessa sex hemman icke tagits med i beräkning. Detta gaf Kollegium anledning att ingå till Kongl. Maj:t med en erinran derom, att denna inkomst blifvit bortglömd, och fäster Kammarkollegium uppmärksamheten derpå, att dessa hemman icke tagits med i beräkning vid regleringen af kyrkoherdens och komministrarnes löner i S:t Peders landt församling vid Lund och vid domkyrkan derstädes, utan blifvit alldeles uteslutna derfrån, så att innehafvarne af dessa tre presterliga beställningar hafva detta såsom en extra inkomst. Jag åberopar härvid endast Kammarkollegii uppgift, jag kan icke gå längre; huruvida den är riktig, det lemnar jag derhän. Nu har en talare nyss yttrat, att denna uppgift icke skulle vara riktig. Det är möjligt. Jag kan endast åberopa Kammarkollegii auktoritet. Emellertid gäller nu frågan endast en utredning, och således torde ingen skada ske, om denna utredning bifalles af Riksdagen.

Utredning af dispositionsrätten till vissa hemman inom Malmöhus län.
(Forts.)

På flere ledamöters begäran blef förevarande utlåtande å nyo bordlagdt.

Ledighet från riksdagsgörömlen beviljades från och med morgondagen Herr *Evers* under åtta dagar och Herr *Carlheim-Gyllenskiöld*, *A. Th.*, under fjorton dagar.

Justerades tre protokollsutdrag för detta sammanträde; hvarefter Kammanen åtskildes klockan 12 på dagen.

In fidem

A. von Krusenstjerna.

Onsdagen den 20 April.

Kammaren sammanträdde kl. 8 e. m.

Anmäldes och bordlades Stats-Utskottets Utlåtande N:o 66, angående anvisande på Riksgäldskontoret af fyra utaf innevarande Riksdag beviljade anslag; äfvensom samma Utskotts Memorial N:o 67, angående den under innevarande riksdag verkställda statsreglering.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades Herr *Fröberg* under åtta dagar från och med morgondagen.

Kammaren åtskildes.

In fidem
A. von Krusenstjerna.

Torsdagen den 21 April.

Kammaren sammanträdde kl. 11 f. m.

Följande läkarebetyg upplästes:

Att vice Häradshöfdingen Herr *A. von Krusenstjerna* till följd af sjukdom (akut mag- och tarmkatarr) måste hålla sig inne tills vidare, intygas.

Stockholm den 21 April 1881.

Th. Baudou,
Med. Dr.

Föredrogs å nyo Första Kammarens Tillfälliga Utskotts den 19 och 20 i denna månad bordlagda Utlåtande N:o 17, i anledning af en inom Andra Kammaren väckt motion om utredning af dispositionsrätten till vissa hemman inom Malmöhus län.

*Utredning
af dispositions-
rätten till vissa
hemman inom
Malmöhus län.
(Forts.)*

Herr Schönbeck: Då jag i går efter ankomsten till plenum i största hast hann genomgå det nu föredragna utlåtandet från Första Kammarens Tillfälliga Utskott N:o 1, då erinrade jag mig, att visserligen uppgiften rörande Kammarkollegium vore fullt riktig, men att Kongl Maj:t derefter verkligen disponerat öfver några af dessa sodalitieshemman såsom en lönetillgång och att de alltså nu mera icke vore fästade vid komministraturerna i Lund såsom ett tillfälligt bidrag, utan ingått i aflöningen för dessa befattningars innehafvare. Jag ville likväl icke härom framställa något bestämdt påstående; men sedan utlåtandets bordläggning blifvit beviljad, begaf jag mig till Kammarkollegium och inhemtade der att, efter det Kammarkollegium den 27 Januari 1874 afgifvit det utlåtande, hvarom talas i Utskottets betänkande, så hade Kongl. Maj:t den 13 November samma år verkligen följt de anvisningar, som gifvits af Kammarkollegium, och vid löne-regleringen för komministrarne i Lund och det öfriga presterskapet derstädes beräknat nu ifrågavarande hemman såsom en lönetillgång. Förhållandet var nemligen, att löneregleringsnämnden i Skåne icke hade fått del af, att så beskaffade hemman innehades af komministrarne, utan den hade uppgjort ett förslag till lönereglering för desse,

*Utredning
af dispositions-
rätten till vissa
hemman inom
Malmöhus län.
(Forts.)*

enligt hvilket de skulle hafva erhållit en fullt berglig lön; men då förslaget inkom till Kammarkollegium, yttrade detta, att det hade framskymtat ytterligare lönetillgångar än de af nämnden uppgifna, nemligen inkomsten af just dessa sodalitieshemman. När sedermera frågan förevar hos Kongl. Maj:t, använde han, såsom jag redan nämnt, dessa hemman till regleringen af presterskapets i Lund lönetillgångar; men innan detta inträffade, hade lönereglering för kyrkoherden i S:t Peders kloster försiggått och blifvit af Kongl. Maj:t fastställd, utan att dervid var bekant, att denne prestman innehade två gårdar i Stanstorp. Dessa gårdar äro alltså för Kongl. Maj:t disponibla, och jag skulle på grund häraf önska, att den föreslagna skrifvelsen i ämnet finge till Kongl. Maj:t aflåtas, isynnerhet som derigenom jemväl kunde fästas uppmärksamheten derpå, att ifrågavarande innehafvare af sodalitieshemmanen i Stanstorp dessutom hafva dispositionsrätten öfver några gårdar i Lund och flere donationer, hvilka äro förenade med innehafvandet af sodalitieshemmanen. Jag har endast velat lemna dessa upplysningar och anhåller för min del, att en skrifvelse i ämnet må till Kongl. Maj:t afgå.

Öfverläggningen förklarades härmed slutad, och utlåtandet bifölls.

Föredrogs, men bordlades å nyo på flere ledamöters begäran Stats-Utskottets den 20 i denna månad bordlagda Utlåtande N:o 66 och Memorial N:o 67.

Föredrogs å nyo och bifölls Första Kammarens Tillfälliga Utskotts den 20 i denna månad bordlagda Utlåtande N:o 18, i anledning af väckt motion angående förslag till lag om aktiebanker.

Justerades ett protokollsutdrag för denna dag.

Kammaren åtskildes kl. $\frac{1}{2}$ 12 f. m.

In fidem
E. W. Dahlgren.